

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

דברים

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 18:00

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת דברים תשפ"ג

דיבור קשה, ופחות מזה הוא לא מבין...
ויש אחד שמתאים לו דיבור ערב, כיון
שאם תדבר איתו דברים קשים אתה
רק תשבור אותו...

וזה מה שאומר שלמה המלך: "חנך
לנער על פי דרכו" כל ילד צריך לחנך
אותו על פי דרכו, על כל ילד צריך
לשים לב היטב, היטב, ולראות איך
לגשת אליו, האם מה שנתנו לאחיו זה
מתאים גם לו???? האם מה שציפינו
מאחיו הגדול, אנחנו יכולים לצפות גם
ממנו???? כיון שאם אין התאמה, יתכן
מאוד שאני סתם הורס אותו... יש ילד
שהיכולת שלו היא עד 80%, וכשהוא
מגיע ל 80% אצלו זה נקרא 100%,
ואם אתה לא מתייחס ל 80% שלו כמו
100% זה עוול!!! והוא לא מבין מה
רוצים ממנו, כי הרי הוא לוחץ על כל
הגז, זה לכשעצמו, יכול להרוס לילד
את כל המוטיבציה [הרצון להשקיע]
להצלחה.

סיפר אבי מורי שליט"א: מעשה שהיה
לפני שנים, בעיר "מרקש" שבמרוקו,

מי בונה את החומה של
גן עדן???

"בַּמְדַּבֵּר בְּעֵרְבָה" [א. א']

הביא אבי מורי שליט"א: שמשה רבנו
ע"ה דיבר לכל אחד ברמה שלו, לכל
אחד בשפה שלו, לאחד הוא דיבר
דיבור קשה, ולשני הוא דיבר דיבור
יותר רך.

ילדים ותלמידים, זה לא פס ייצור
שמייצר אותו מוצר, ממש לא!!! כל
ילד, כל תלמיד והמיוחדות שלו, כל
תלמיד צריך את היחס שמתאים לו,
יכול להיות שלאדם אחד דבר מסויים
זה טוב, ולעומת זאת לאדם השני זה
ממש סכנה...

וזה רמוז בפסוק: "במדבר" נוטריקון
של בדיבור מר, "בערבה" פירושן,
בדברים ערבים, דהיינו: שמשה רבנו
לא דיבר לכולם בשווה, כיון שלא כל
מה שמתאים לילד אחד מתאים גם
לילד השני, יש אחד שמתאים לו

כשהסתיימו שמונת הימים, ושום יהודי לא מת במגפה, אלא רק מוסלמים, התאספו כל היהודים כולם ללא יוצא מן הכלל, כדי לדון מה להשיב לפחה, הוא רוצה סיבה מוצדקת לכך שרק מוסלמים מתים במגפה הזו ולא יהודים.

באסיפה, אדם אחד העלה רעיון לומר שבורא עולם שומר עמו ישראל לעד, כיון שאנחנו העם שלו, אז הוא שומר אותנו.

אמרו לו: אי אפשר לומר לפחה כזה דבר, כיון שהם חולמים שבורא עולם נמצא איתם...

מה נעשה??? השעון מתקדם והסכנה ממש עצומה, מה יהודים עושים במצבים כאלה??? הם מקיימים עצרת תפילה!!! אוספים את כולם לתוך בית הכנסת וזועקים לבורא עולם שיציל אותם, תוך כדי התפילות והזעקות: "עננו, אלוקי אברהם עננו, רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחימא..." וכך כשכולם מתפללים בככיות נוראות, נכנס אדם אחד עם הכיריה ונעלי השפיץ 😊 ושואל: אַןִרְלִק ליהום??? [מה יש לכם] מה אתם

השתוללה שם מגפת טיפוס איומה, ובכל יום היו 200 הרוגים במגפה הזו, והדבר המדהים, שביהודים המגיפה הזו לא נגעה, המוסלמים היו נופלים כמו זבובים... והיהודים הולכים בעוז ובגאון, ואליהם זה לא התקרב, זה היה נראה ממש מוזר שליהודים זה לא הגיע.

וכמובן, שהמוסלמים התחילו להמציא "רעיונות" שאם ליהודים זה לא מגיע, פירושו, שהם אחראים על המגפה הזו, והם אחראים על הרשימות של הנופלים במגפה... וכמובן, שישקר שחוזרים עליו אין ספור פעמים, הוא נכנס ומחלחל.

כאשר שמע הפחה [המושל המוסלמי] על כך שביהודים המגיפה אינה נוגעת, אמר ליהודים: אם עוד שמונה ימים, היהודים לא יתחילו למות במגפה, הם צריכים לתת הסבר שמסביר למה דווקא רק המוסלמים מתים במגפה הזו, ואם היהודים לא יסבירו הסבר שמתקבל על הדעת, הוא ישלח את החיילים שלו, שיטפלו בהם... ויוציאו הוראה ברורה, שכל מי שרוצה למפל ביהודים, או לבוזז את החנויות שלהם, הרשות נתונה בידו.

הפחה שמע את המיעון השמותי הזה,
ואכל אותו... יותר נכון, בלע אותו!!!

עם כל אחד יש לדבר בשפה שהוא
מבין, למשל יש אדם שכבוד מאוד
תופס אצלו מקום חשוב, ואם תשפיל
אותו, אתה רק תפסיד אותו... ויש אדם
שזה פחות מעניין אותו.

צריך לשלם על הזמן שהיה חולה???

"וּבַמִּדְבָר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף
ה' אֶלְקִיךָ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ"
[א' ל"א]

הביא אבי מורי שליט"א: שכורא עולם
שומר עלינו כמו אבא שדואג לבנו,
שלמה המלך אומר בשיר השירים:
"משגיח מן החלונות מציץ מן
החרכים" [ב' ט'] הפסוק הזה מדבר
על שני מצבים: מצב אחד של
"משגיח מן החלונות", שאבא מסתכל
על בנו שמשחק למטה מהחלון, הילד
רגוע, כי הוא רואה את אבא שלו עומד

עושים פה, שני ימי כיפור???, סיפרו
לו על הצרה שעומדת לבוא עליהם,
בגלל שרק המוסלמים מתים במגפה,
והפחה רוצה סיבה מוצדקת להפלייה
הזו...

אמר להם: נוווו, מה אתם בלחץ, תתנו
לי, אני אלך לפחה ואסביר לו מה
העניין, הם אמרו הנה נתקבלה
תפילתם, וה' שלח להם את אותו אדם
שמצהיר שהוא כבר יסדר את
העניינים עם הפחה, והחליטו: לתת לו
ללכת וה' יעזור...

הוא הלך לפחה, ולאחר שעה הוא חזר
מחויך מאוזן לאוזן...

מה קרה???, שאלו אותו, מה ענית
לפחה, שאתה מחייך עד כדי כך???

ענה להם אותו אדם: אמרתי לפחה
שגילו לי מן השמיים שהחומה של גן
עדן נפלה, והיו צריכים פועלים שיתקנו
אותה, והרי אתה יודע, שיהודים לא כל
כך מבינים בכנייה, לכן הם לוקחים רק
מוסלמים, וגם הם רוצים שהשותפים
בכנייה יהיו רק אנשים מאמינים, לכן
הם לוקחים עכשיו רק מוסלמים, כדי
שיבנו שם את החומה...

שילמד שם, הוא שכר לו מלמד שילמד אותו, וכמוכן, שילם לו סכום יפה, שכולל גם לדאוג לו ללינה ולארוחות חמות.

המלמד עשה את מלאכתו נאמנה, השקיע בילד כמו שצריך בלימודים, וכן דאג לו לכל המסביב... לארוחות חמות, למקום לישון.

אחרי תקופה, שהילד היה שם, הוא נפל למשכב ולא היה מסוגל בימים האלה לאכול, וכל היום היה נח במיטה, עד שאחרי שבועיים, הילד חזר לעצמו.

באותו חודש, אביו בא לשלם למלמד, וביקש ממנו פירוט חשבון, האבא היה בטוח שהוא יגיש לו סכום פחות מהרגיל, כיון שהילד הרגיש לא טוב, ובכל התקופה הזו הוא בקושי אכל משהו, והיה בטוח שהוא יוריד לו מהסכום החודשי, הוא התפלא שהוא הגיש לו את אותו הסכום.

והאבא שאל אותו: תגיד, הבנתי שהיה לו שבועיים שהוא לא אכל כמעט כלום, כי הוא הרגיש לא טוב, האם זה נכון???

בחלון והוא רואה ויודע שהוא שומר עליו.

וישנם מקרים, שהחלון כביכול נראה סגור, ונראה כאילו ח"ו אין אף אחד שמסתכל עלינו, אין אף אחד שמשגיח עלינו, חלילה, אומר שלמה המלך: תדע לך!!! גם כאשר אתה לא רואה שמסתכלים ומשגיחים עליך, תדע לך, שבורא עולם "מציץ מן החרכים", מהרווחים הקטנים שיש בין החלונות, משם בורא עולם מסתכל, שומר ומשגיח עליך.

יש מצבים, שהכל הולך לנו טוב כמו שאומרים 0% תקלות, וזה מצב שבורא עולם משגיח מן החלונות, זה מצב שאתה מרגיש שבורא עולם משגיח עליך, ונמצא איתך יד ביד.

אבל ל"ע ול"ע, יש מצבים, ישנם ימים שאתה אומר לעצמך, וואלה, חבל שקמתי הבוקר... הייתי ממשיך לישון, [אחרי תפילה] תדע, שגם בימים כאלה, בורא עולם לא רק מסתכל עליך, אלא בורא עולם גם שומר עליך, וזה מצב של "מציץ מן החרכים".

וסיפר אבי מורי שליט"א: על אב ששלח את בנו לעיר רחוקה, כדי

אין מי שמסתכל עלינו, דוקא במקום הזה, דוקא אז, תדע שבורא עולם משגיח עלינו פי כמה וכמה, כיון שזה כמו אותו ילד שהמלמד סעד אותו על מיטת חוליו, והאנרגיה שהוא הוציא עליו בתקופת החולי, היא הרבה יותר ממה שהוא היה מוציא עליו כשהוא היה בריא, וכשהכל היה טוב.

ומי שמתבונן, ההשגחה עלינו בזמן של "מציץ מן החרכים" היא הרבה יותר מהתקופה של "משגיח מן החלונות" ולמה???

כיון שכדי להסתכל מהחלון, אפשר גם לעמוד באמצע החדר, מה שכן אם אתה עומד באמצע החדר ומסתכל מהחלון אתה רואה מאוד מאוד מצומצם, אתה לא רואה ימין ולא שמאל, אלא רק מה שמולך, אז אם משגיחים עליך מהחלון, תדע שזו ראייה מצומצמת.

לעומת זאת, אם החלון סגור, ומתקרבים להסתכל מן החרכים, אז מכאן כבר רואים את כל מה שקורה בחוץ, גם בצדדים...

כשבורא עולם מסתכל מן החרכים, תדע לך, ההשגחה עליך היא הרבה

ענה לו המלמד: נכון מאוד, ושוב שאל האבא: אם כן, אז איך זה יתכן שהתשלום נשאר אותו דבר???. כמו שאמר לי אדם: הכל עולה כאן: המחיה, הדלק, המעונות... רק דבר אחד לא עולה: המשכורת 😊.

אמר לו המלמד: תגיד תודה, על כך שלא גביתי לך יותר בתקופת החולי, אתה יודע איך השקעתי בו, קניתי תרופות, הבאתי לו את מיטב הרופאים, ואם הייתי גובה ממך את כל זה, המצב שלך לא היה טוב... אז תגיד תודה!!! שאני לוקח לך רק מחיר רגיל.

האב הודה לו על כל הטיפול המסור, ושילם על החודש הזה כמו כל חודש רגיל.

הנמשל הוא: עם ישראל שהיו להם מצבים כאלה שהיו סמוכים על שולחנו של בורא עולם: הארוחות היו מגיעות חמות, הכל היה מושלם, זה היה מצב שראו את הטובות של בורא עולם בחוש, זה מה שנקרא "משגיח מן החלונות".

אבל במצב כזה שיש הרבה הסתרה, ונדמה שהחלון סגור, כאילו, כביכול

התשובה על כך תוכן על פי מעשה שהיה בארצות הברית עם ר' מנחם מנדל זקס זצ"ל, כאשר הוא הגיע לארצות הברית, הוא נקלע לעיירה קטנה המונה שלש מאות משפחות, וכולם שומרי תורה ומצוות, אבל מיד כשהוא הגיע, הוא רואה שהם כועסים כשרק מזכירים להם את המילה "רב", הוא בירר מה קרה, איך זה שהם רק שומעים "רב" הם חוזרים ברוורס וכועסים, מה קרה?? מה עשו להם? עם מי הם נפלו??

התברר, שעד לא מזמן היה פה רב שהם לקחו, והם מאוד נהנו ממנו, רב שזרם איתם עם כל השטויות שלהם... וכשהם היו מדברים בבית הכנסת, הוא היה מעביר ולא מסביר להם כמה נזק הם עושים לעצמם בדבר הזה, וכן הוא היה מעביר ושותק על הרבה דברים.

אפשר לומר שהם מאוד אהבו אותו, כיון שהוא בא, כיבדו והשתתפו בארועים של כולם.

אחרי תקופה, הוא פנה לאחד התושבים וביקש ממנו אם הוא יכול להלוות לו סכום כסף גדול לכמה ימים, עד שישתחרר לו איזה פק"מ, אבל

יותר ממה שאתה מרגיש, זו השגחה יותר מההשגחה של "משגיח מן החלונות".

כי כאשר אתה נמצא במצב של הסתרה, בורא עולם משגיח עליך הרבה יותר.

רב גנב או גנב רב???

"הָבֹי לְכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים וַיְדַעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימֶם בְּרֵאשִׁיכֶם" [א' י"ג]

מי שמתבונן בפסוק, יש בו משהו שלכאורה הוא לא מובן, אחרי שמשא רבנו אומר שיקחו "אנשים חכמים ונבונים".

מה העניין להוסיף "וידועים לשבטיכם", מה זה משרד פרסום?! שהוא עובד רק עם מי שמפורסם, רק מי שכתבו עליו בעיתון שהוא רשכבה"ג [רבן של כל בני הגולה] אז הוא כך ומי שלא אז לא???? מה בא להוסיף לנו הפסוק "ידועים לשבטיכם" לחכמים ונבונים????

הרב זקם ביקש את רשות הדיבור, ואמר להם כך: שמעתי מה היה פה, זה ממש מזעזע!!! אבל לפי דעתי, אתם צריכים לשנות את השם, ובמקום לקרוא לו: "רב גנב" אתם צריכים לקרוא לו: "גנב רב".

כולם הסתכלו עליו: הלו!!! מאיפה נפלת עלינו????? הכל טוב???

אמר להם הרב זקם: אני אסביר לכם למה אני אומר את זה, כיון שכאשר אתם באתם לבחור רב, לא בדיוק בדקתם את מי אתם לוקחים, הסתכלתם רק על המראה החיצוני שבינינו, כולנו יודעים שהמראה החיצוני לא אומר כלום, כיון שזקן גדל לבד ומוכרים פראק [בגד רבני] גם למי שלא מציג תעודת רב.

כמו שאומרים העולם: הכובע לא קובע, והמעיל לא מועיל, ולכן כיון שבחרתם רב בלי לברר איפה הוא גר לפני, מי הוא ומה הוא... לכן נפלתם בנוכל שהוליך אתכם שולל.

הבעיה היא, אצלכם, שאתם הכתרתם אותו לרב, אתם לקחתם אדם גנב, ועשיתם אותו לרב, לכן קודם תקראו

הוא ביקש ממנו, שכיון שלא נעים לו שידעו מההלוואה הזו, שאף אחד לא ידע עליה.

וכך הוא פנה להרבה אנשים, לכל אחד בנפרד, וכל אחד מהם הרגיש שזו הזכות שלו לתת לרב הלוואה, ונתנו לו סכומים גבוהים, לאחר מספר ימים, הם מחכים להתחיל תפילת מנחה, אבל הרב עוד לא הגיע לבית הכנסת, כמה זמן אפשר לחכות לו?! הם שלחו ילד שיקרא לו מביתו,

כשהילד דפק בדלת, יצא עליו אחד השכנים, ואמר לו: הוא לא פה!!! הם עברו דירה!!! הוא חזר עם המידע הזה לבית הכנסת, והתחילו להתפלל תפילת מנחה גם בלעדיו.

לאחר התפילה, הם ביררו איפה הרב, התברר, שאף אחד לא יודע מה אתו, ואז התחילו לצופף כל הסיפורים, זה אומר: אני נתתי לו \$ 50,000, השני אומר: יואו, גם ממני הוא ביקש ונתתי לו \$ 40,000, התברר, שהוא עקץ את כולם, ועשה "ויברח"...

ומאז, הם רק שומעים את המילה "רב" הם מצמידים לו מיד את המילה "גנב" ונזהרים מאוד.

מתברר שחויץ מהרב הזה ואשתו, אף אחד לא יודע שהוא רב 😊 אבל הם אומרים: לא, הוא רב, ותראה איך הוא מתנהג...

וגם אם זה באמת רב, אם אתה נכנס לסיפור או שאתה מכיר את הסיפור מקרוב, אתה מגלה שהכל שקר חויץ מהתאריך 😊, מה לא עושים בשביל רייטינג.

זה מה שמשה רבנו אומר לעם ישראל: "הבו לכם אנשים חכמים ונבונים" אבל כדי שלא תפלו עם כל מיני אנשים דלא מעלי, עם כל מיני מתחזים, לכן תקחו אנשים ש"ידועים לשבטיכם" אנשים שמוכרים בבית הכנסת השכונתי, רואים אותם ביום יום איך הם הולכים, איך הם מתנהגים.

כיון שאם לא תקחו אנשים ש"ידועים לשבטיכם" תדעו שאין על רב כזה אחריות יצרן... 😊 ואם פתאום הוא יחזור לך ברורס, אל תתפלא!!!

לו במה שהוא היה גנב, ורק אחרי זה תוסיפו לו את התואר שאתם הדבקתם לו שהוא "רב".

ועכשיו, לא מספיק מה שהפכתם גנב לרב, אתם רוצים להפוך את כל הרבנים לגנבים????

כשרוצים לקחת רב הולכים ושואלים את הרבנים שבשכונתו, את האנשים הקרובים אליו, מבררים על הסביבה שלו, כדי לדעת שהוא לא איזה מתחזה.

עם כל הכבוד רבנים לא מחפשים במדור דרושים ביד 2... וגם לא בעיתונים ובשבועונים, אם אתה רוצה רב תלך למקום שלומדים תורה, לכוללים, לישיבות, רק שם אתה יכול למצוא אנשים שהמוח שלהם עובד ישר, אנשים שחושבים ויודעים מהי דעת תורה.

איפה רואים את זה בחוש???? כאשר התקשורת הכללית, מידי פעם כדי לעשות רייטינג היא תופסת איזו דמות ואומרת הרב של הדתיים... תראו איך הוא מתנהג, ואז באים אנשים ושואלים אותו: תגיד, הכרת את הרב הזה????

מהו הגורם שברכותיו מתקיימות???

"וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם"
[א' י"א]

אין אדם שלא רוצה שיברכו אותו, כל הזדמנות שאנחנו נפגשים עם דמות רבנית, ישר אנחנו מבקשים ברכה, תברך לי את האשה את הילדים, ביון שצדיקים יש להם כח בפה, ביון שצדיק גוזר והקב"ה מקיים, לצדיק יש שליטה על הטבע.

שאלו את ראש ישיבת "פורת יוסף" הרב יהודה צדקה זצ"ל, על אחד מרבני ירושלים שברכותיו מתקיימות, מה נראית לו הסיבה לכך שברכותיו מתקיימות???

וסיפר להם: שאותו רב בזמן שהיה ילד היה לומד אתו ביחד, והגיע אליהם בוחן ושאל אותם, הרי יש שתי מצוות שמקיימים אותן כדי שלא תהיה סכנה, אחת זו מצוות מים אחרונים, שעושים בסוף הסעודה, ואחת הסיבות הוא כדי שלא יכנס מלח סדומית לעיניים ויבוא לידי סכנה... והשנייה זו מצוות מעקה,

שהתורה אומרת "ועשית מעקה לנגד כדי שלא יפול הנופל ממנו", שגם את המצווה הזו עושים כדי שלא יהיה מצב של סכנה בבית.

ושאל הבוחן: למה על מצוות מים אחרונים לא מברכים, בעוד שעל מצוות מעקה מברכים???? מיד קפץ אותו רב, וענה על כך תשובה מקורית, שמראה איפה הוא היה כבר בתור ילד, ומזה תבין למה הברכות שלו מתקיימות.

התשובה היתה: שבמצוות מים אחרונים, אתה דואג לעצמך, שלך לא תהיה סכנה, לכן לא תיקנו על זה ברכה, אבל במצוות מעקה, המעקה נועד שאחרים לא ינוקו מזה, וכיון שזו מצוה שאתה דואג בה לאחרים, לכן יש עליה ברכה, אמר להם הרב צדקה: אותו רב ששאלתם עליו, כל כולו דואג לאחרים, ומי שדואג לאחרים, אז שייד בו ברכה, ולכן כל הברכות שלו מתקיימות.

אם אנשים בחוץ היו יודעים את זה, שאם הם דואגים לאחרים הם מביאים את הברכה אל ביתם, את השמירה ממחלות, את השמירה מאסונות, כל

לפעמים, אלו כמה מילים, ואין לך מושג מה אתה יכול להשפיע איתן.

ניגש לחפץ חיים אותו אדם, וסיפר לו: אני דווקא נכנסתי לבית הכנסת בעיר שלי, והתחלתי להוכיח אותם, אבל במקום להעריך את מה שאני עושה, הם כמעט סקלו אותי באבנים, ואחרי כמה דקות הורידו אותי מיד.

ביקש ממנו ה"חפץ חיים" שיספר לו איך הוא עשה את זה, הוא סיפר לחפץ חיים: מה זאת אומרת? ניגשתי לבמה, והתחלתי לצעוק דברי מוסר, ובמקום לשמוע, הם הורידו אותי...

אמר לו החפץ חיים: תגיד, כאשר אתה נוטל לולב אתה גם צועק? כאשר אתה מניח תפילין אתה גם צועק? לא!!! נכון?! אז גם כאשר אתה מקיים את מצות "הוכח תוכיח את עמיתך" אין לך מה לצעוק, אלא אתה יכול להוכיח אותם בנחת...

הרבה פעמים, אנחנו מתבלבלים, וכאשר אנחנו רוצים להעיר, אנחנו מכניסים את כל ה"עצבים" שיש לנו מהמעשה הזה...

לדוגמא: ילד שלא קם לתפילה, אתה כועס עליו, כי הילד שלך לא קם

זה מגיע לו על ידי זה שהוא חושב על השני ונוהג בו בעין יפה, אם את זה אנשים היו יודעים, העולם היה נראה אחרת.

כשאתה מניח תפילין אתה גם צועק???

"אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּר בְּעֶרְבָה מוֹל סוּף בֵּין פְּאָרָן וּבֵין תַּפֵּל וְלִבְּן נַחְצֵרֶת וְדִי זָהָב" [א' א']

אומר רש"י: לפי שהן דברי תוכחות, לכן משה רבנו הזכיר להם את זה רק ברמז, מפני כבודן של ישראל.

אחד המגידים שמע את ה"חפץ חיים" מדבר על כך, שכל אדם שיש לו אפשרות להשפיע כמה מילים, אם זה על החבר מהעבודה, אם זה על השכן, משהו בקטנה, שינצל את זה, כיון שאלו אלפי זכויות, כמובן שלא צריך עכשיו, להתחיל למסור שיחות מוסר לאלה שנמצאים בקרבתך, ממש לא!!!

הוא יגש בעדינות, רק כאשר הוא יכבד את העומד מולו, ויגש אליו רגוע, יש מצב שיקשיבו לו, אם הוא לא ניגש רגוע, אזי שיבדוק את עצמו... ויפה שעה אחת קודם...

מזה שמושה רבנו הוכיחן ברמוז, מפה רואים שהוא חשב יותר על התועלת שתצא מהדבר, ולכן גם הוא חיכה עד שהגיעו לעבר הירדן, כיון שלפני שהגיעו למקום הסופי שלהם, הם לא רגועים, וחוסר הרגוע מוביל לכך שהם לא יכולים לקבל את הדברים בצורה הנכונה.

וגם אחרי שהוא מגיע למקום שהם יכולים ופנויים לקבל, הוא מוכיח אותם רק ברמוז, הוא עושה הכל כדי שהתוכחה תבוא בצורה טובה, שלא יפרשו שהוא נגדם, וחלילה, הוא רוצה להפיל אותם... בדיוק הפוך, הוא רוצה במזכותם.

מכאן תצא הוראה לכל מי שמזכיר, כל מי שרוצה לשנות משהו, אם זה אצל ילדו, או אצל תלמידו, או סתם אדם חבר מבית הכנסת או מהשכונה וכדומה, אם תגיע בצורה נכונה ששומרת על הכבוד של השני, יש

לתפילה, או כי אתה חי בתוך בועה שאתה כמו הרב שך זצ"ל שלא אוכל ארוחת בוקר בשעה שמונה... כיון שיש מיליון ילדים יהודים שלא אומרים קריאת שמע בזמן הזה, ומפריע לך שיש ילד יהודי שלא קם לתפילה, ובמקרה... הוא הבן שלך.

בהרבה מקרים, כשאנחנו מעירים, כשאנחנו אומרים משהו לחניך או לילד, נשאל את עצמנו: האם מפריעה לנו רק ההתנהגות שלו, או שמפריעה לנו גם הנקודה שהוא לא שומע לנו, ש"אנחנו" לא הצלחנו להשליט סדר ומשמעת.

כמובן, שהידיעה הזו אמורה להשפיע על כל התגובה שלנו, הכל נראה אחרת, אם אני מגיב כי יש לי פגיעה ממנו, התגובה תהיה הרבה יותר אישית, מאשר אם אני מגיב כי אכפת לי נטו מהמעשה שלו, אכפת לי מהחינוך שלו, שאז התגובה תהיה יותר עניינית.

אם אתה רואה מישהו שבא להעיר וכועס, ספק גדול האם הוא בכלל מכוון לתועלת, כיון שאם הוא מכוון לתועלת, התועלת תבוא רק כאשר

היה יוצא לבית הדין, כדי לא להגיע באיחור, וכל זה כדי לא לעכב את בעלי הדין ושלא להטריחם.

יום אחד, הגיעה אשה ורצתה להיכנס לאביה בקבלת הקהל, עוזרו של הרב, הרב יהודה מוצפי זצ"ל, אמר לה שהיא לא יכולה להיכנס כיון שעוד דקה השעה תהיה תשע, ואין מצב שהיא תסיים את שאלתה לפני השעה תשע.

הוא לא ידע, אבל הוא נפל באשה "מקוּקָה" [קשה] וזאו, וזאו, היא לא ויתרה לו, היא חייבת להיכנס לרב, היא חייבת לשאול שאלה של פיקוח נפש, והיא חייבת לשאול את הרב היום את השאלה הזו.

הרב שמע שיש אקשן בחוץ, הוא יצא וראה את אותה אישה שצועקת: "פיקוח נפש", ואת העוזר שעובד לפי הכללים, ולא מכנים אנשים לקבלת קהל בדקה לפני תשע.

הרב אמר לו שחד פעמי, יתן לה להיכנס, כיון שזוה פיקוח נפש, היא נכנסה לרב והתעכבה אצל הרב עשר דקות, ועל מה???? היא שאלה את הרב שהיא לא יודעת מה לעשות, כיון

סיכוי שהוא יקבל ממך את התוכחה, אחרת, זה סתם יגרום למריבה, שאת הסוף רק בורא עולם יכול לדעת.

הכלבה רצי' בת'????

בימים אלה, כאשר אנחנו אכלים על חורבן בית המקדש, שידוע שבית המקדש נחרב בעוון שנאת חנם, צריך לדעת שהיום בשביל להגיע לשנאת חנם לא צריך הרבה... כל אחד יכול להגיע לזה בקלי קלות, להימנע מזה, לפעמים, זה מצריך מאמץ, שתמיד בסוף יתברר כמאמץ שהיה שווה לעשות אותו, כיון שהשלום מצדיק כל מאמץ, כל ויתור, אם זה מביא שלום, זה שווה, כיון שבמקום שיש שלום, בורא עולם נמצא שם, ויש סייעתא דשמיא, השלום זה דבר שמביא שפע, מביא הרבה אנרגיות.

את הסיפור הבא, סיפרה בתו של הרב מרדכי אליהו זצ"ל: על אביה, שבכל יום היתה לו קבלת קהל עד השעה 9:00 בבוקר, ולאחריה הוא היה אוכל משהו קטן לפת שחרית, ומיד אחר כך

וגם אם יש לה עכשיו "שריטה" שהחתולה זה פיקוח נפש, אז מצוה לעזור לה במקום שלה.

יש לנו נטייה לעזור רק במה ש"אנחנו" חושבים שזה טוב, רק במה ש"אנחנו" חושבים שצריך.

צריך לצאת מהקופסא הזו, וכשדואגים לשני, צריך לדאוג לו לפי מה שהוא חושב שזה טוב.

מסופר: שאדם הגיע לר' חיים קנייבסקי זצ"ל, שיברך את הכלבה שלו שקוראים לה: "רצי" ר' חיים שאל אותו: רצי בת ??? איך קוראים לאמא שלה??? הוא לא ידע, ר' חיים אמר לו שהוא לא יכול לברך, כיון שאין לו את השם של האמא ☺.

לעזור לכל אדם איפה שהוא נמצא, במקום לצחוק עליו, הוא שאל אותו מה השם של האמא...

שכבר כמה ימים היא לא אוכלת, והיא נראית בדיכאון, מי??? שאל הרב, הבת שלך???? לא!!! ענתה האשה, החתולה שלי...

העוזר התמלא כעם, זה פיקוח נפש??? היא לא מתביישת??? אבל הרב התייחס אליה, והציע לה הצעה מה לעשות כדי שהחתולה תחזור לאיתנה הראשון ☺ אחרי שהיא קיבלה את כל העצות שיעזרו לחתולה להמשיך לאכול, היא יצאה.

ואחרי שהיא יצאה, הרב התארגן ליציאה לבית הדין בלי לאכול את ארוחת הבוקר, שאל העוזר את הרב: מחילה מכבוד הרב, אבל גם אם יש כבוד לחתולה, אבל היה עדיף שהרב יאכל ארוחת בוקר לפני יציאתו לבית הדין, מאשר שהחתולה תאכל.

אמר לו הרב: אם לאשה זה חשוב, אם לה זה מציק, אז צריך לעזור לה במקום שהיא נמצאת.

לעזור לזולת, זה לא רק מה שאני מבין שצריך, לעזור לזולת, פירושו זה לתת לו מה שהוא צריך, מה שהוא זקוק.

מה קרה לצינור החמצן???

שלא לבוא במגע עם אנשים, ואפילו עם הילדים שלו, שלא יבוא במגע, הגיע מצב שהוא גר בבית בחדר נפרד, והיו מכינים לו את האוכל עם כפפות, כדי שלא ידביקו אותו, ומכניסים לו את זה לחדר, והכל, כדי שלא ידבק חלילה ויסתכן.

אחרי תקופה, הוא נדבק בקורונה... והיה חייב לאשפו אותו, אשתו שכל התקופה נלחמה למענו, אם זה בטיפול המסור שלה בכל מה שנוגע אליו, אם זה לדאוג להישאר אשה שמחה שמעודדת, ולא אחת שמכניסה לדיכאון ועצבות.

היא התעקשה לבוא איתו למחלקת הקורונה, ואז התברר שבכל מחלקות הקורונה, בכל בתי החולים לא נותנים למלווה להיכנס, חוץ מבית חולים "שיבא-תל השומר" שרק שם מרשים למלווה להיכנס.

הם גרים באזור הדרום הרחק הרחק מתל השומר, אבל אשתו אמרה לו: אנחנו הולכים רק לתל השומר.

הם הזמינו אמבולנס ששאל אותם: לאיזה בית חולים אתם רוצים ללכת???

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים", את הסיפור שמעתי מבעל המעשה בעצמו, הוא סיפר על עצמו: בתקופה שלפני הקורונה, ל"ע ול"ע, גילו אצלו את המחלה, והרופאים לא נתנו לו סיכוי, אבל עם ישראל העתיר לבורא עולם באלפי תפילות שקרעו את שערי השמיים, ופתחו את כל השערים הנעולים, וברוך השם, הוא עבר השתלת מח עצם, ואחרי הרבה תפילות וקבלות טובות לזכותו, בורא עולם ריחם עליו ושלח לו רפואה וחיים.

בתקופת השתלת מח העצם, התחילה תקופת הקורונה, ומי שעובר השתלה, כדי שהגוף לא ידחה את הדבר המושתל, נותנים לו תרופות שידכאו את ההתנגדות של הגוף, ובמצב כזה המערכת החיסונית יורדת, והם צריכים לשמור עליו עם כפפות של משי... שלא ידבק בשום חידק.

וכיון שהיתה התקופה של הקורונה, אמרו להם שהוא צריך להיזהר מאוד

את החמצן, כדי שיקבל מכה של חמצן, אחרי כמה שניות הם שומעים אותו: אהההה, אהההה, אני נושם!!! אני נושם!!! וואי, וואי, הצלתם אותי!!! הצלתם אותי!!! כמה דקות אחרי, הרופאים הגיעו לחדר כשהם לבושים עם הסרבליים והמסכות, מה שנשאר להם לעשות, זה רק לראות את הנם הגלוי שהיה לאותו אדם, אם אשתי לא היתה מחזירה לו את הצינור, היום הוא לא היה פה...

הוא ידע את זה, וכחודאה על כך שהצילו אותו, הוא הביא משאית של גלידות משוכחות לכל הצוות הרפואי, וגם לנו הוא אמר שיפנק אותנו, אנחנו עדיין מחכים 😊.

אבל אז הבנו, למה עם כל הזהירות שהיתה לנו, בסוף נדבקתי בקורונה, כיון שבורא עולם דאג שאנחנו נהיה שם כדי להצילו, ואשתי תחזיר לו את צינור החמצן.

היינו שם במקום הנכון בזמן הנכון, וממש לא היינו שם במקרה, אלא בורא עולם כיוון את הכל כדי ש... כדי שאותו אדם לא ימות באמצע החיים...

וכל מה שהיה צריך היא היתה מביאה לו, הוא מספר שאפשר לומר עליה: אשת חיל מי ימצא.

באחד הלילות, הוא התעורר, והוא שומע רעש מוזר, לפתע, הוא קולט שהשכן שלו עם נשימות מפחידות, כאילו הוא נחנק, הוא העיר את אשתו, כיון שהוא לא יכל לקום, עקב הטיפולים שהוא עבר, ואמר לה: הלו, הוא נחנק!!! קומי תראי מה קורה איתו!!!

המכשירים שלו צפצפו, אבל במחלקת קורונה, הרופאים היו נכנסים רק אחרי שהם היו לבושים מכף רגל ועד ראש בחליפות בידוד, ועד שהם יתלבשו הבן אדם כבר יכול למות פעמיים 😊 אשתו קמה בבהלה, והלכה לראות מה קורה אתו, היא רואה שהוא נלחם עם הנשימות שלו, אבל מוזר, כיון שהצינור נמצא לו באף, היא בודקת אם קרה משהו לצינור.

ואז.... היא קולטת שהצינור יצא מהחיבור שלו, צד אחד הוא מחובר לאף שלו, וצד שני יצא מהקיר, מהמקום ששם הוא מזרים חמצן, היא מיד חיברה את הצינור לקיר, והגבירה

נגן העוד שהחליק באלפים???

יש שאלה עצומה: כאשר מדברים על בית המקדש, למה נחרב??? התשובה היא: תלוי! מקדש ראשון או מקדש שני, כי הסיבות לשניהם שונות לחלוטין.

מקדש ראשון נחרב בגלל שעם ישראל באותה תקופה המצב הרוחני שלהם היה מתחת לכל ביקורת... והם עברו על שלש עבירות הכי חמורות, שאם אומרים לאדם שיעבור עליהן, הוא חייב למסור את הנפש ולא לעבור, ואלו הן: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים.

ועל מקדש שני, הגמרא שואלת: למה נחרב??? הרי באותה תקופה הם היו צדיקים???

והתשובה שהגמרא עונה: שהם לא בירכו בתורה תחילה, ומסבירים: שהיה עליהם תביעה על כך שהם זלזלו בתורה.

ולכאורה קשה, איך זה ששמים את שני המקדשים שנחרבו אחד ליד

לפעמים, בורא עולם מכוון אותך, ואתה לא יודע למה אתה נמצא פה???

למה אתה גר במקום הזה???

למה הילדים שלך במוסד החינוכי המסויים הזה???

אבל אם תלך עם אמונה ובטחון שכל מה שבורא עולם עושה, זה הכי טוב בשבילך, וגם אם היתה אפשרות אחרת, היא לא טובה בשבילך, ואפילו גרועה, המחשבה הזו תביא לך רוגע ושלווה.

כשמאמינים בבורא עולם, פחות כועסים על העולם, וכשחיים באמונה, חיים עם יותר סבלנות, חיים בכריאות, אלו חיים אחרים לגמרי, יש רוגע, ואתה לא לחוץ מהמחר, כיון שאתה יודע שמי שיצר את היום, הוא יוצר את המחר, מי שדאג להיום, יש לו תכנית מסודרת גם למחר.

אמר להם: המלך צריך אותי, ותראו שלא יעשו לי כלום.

לאחר תקופה, הוא קיבל כמה ימי חופשה בהרי האלפים על חשבון ארמון המלוכה, ובימים האלה, הוא עשה גם סקי.

סקי באלפים, זה מושג! והנה תוך כדי הסקי הוא החליק יותר מידי... ונפל על האצבעות, כמובן, שטיפלו בו מיד, אבל זה לא היה נראה נפילה רגילה, וכאמת כאשר הוא חזר לארמון המלוכה, הוא טופל על ידי הרופאים של הארמון, שהם רמה אחת מעל כולם, אמרו לו הרופאים: שיש לו ריסוק נדיר, ולא נראה שיצליחו להציל לו את כל העצבים באצבע, מה שאומר שהוא יוכל ללמוד, לרוץ, לשחק, לקפוץ, לשחות.

רק לא ל-ג-ג-ג!!!

המלך שאל: מה קורה עם החופשה של נגן ה"עוד" שלו????

אמרו לו: הוא יצא לפנסיה מוקדמת 😊, ואז סיפרו לו על הנפילה שהיתה לו בסקי באלפים.

השני, בעוד שבמקדש הראשון הם היו חצי גויים... ובמקדש השני הם היו צדיקים גמורים, והם מקבלים את אותו העונש.

זה כמו לשים אדם שחרג בבניה במעצר ליד אדם שהפיל את מגדלי התאומים...

התשובה תוכן על פי מעשה שהיה: אחד ממנגני ה"עוד" המקצועיים ביותר, הוא היה עובר ממקאם למקאם, ומושך בניגונו עד שכל השומעים אותו, היה נוזל להם ריר מהפה מרוב התרגשות, והוא היה הכנר של המלך.

המלך היה קם בבוקר, והוא היה משמח אותו בצורה יוצאת מן הכלל.

ומכיון שהוא היה קרוב למלך, הוא הרשה לעצמו לעבור על כל מיני חוקים... וכשזה הגיע לאזנו של המלך, הוא רצה לטפל בו... אבל, מיד אמר לעצמו, אם אעניש אותו, מי ינגן לי???? ולכן היה שותק לו על הרבה דברים, וכך הוא היה ממשיך במעשיו הנלוזים, וכשהיו אומרים לו: הלו!!!! תיזהר, אם יתפסו אותך יטגנו אותך על פלנצ'ה 😊 וחבל...

עם ישראל בבית המקדש הראשון עברו על כל העבירות הכי חמורות, ולכן מרה להם ההגנה של בורא עולם, והאדם, כאשר מסירים ממנו את ההשגחה, אז זו התוצאה: החורבן.

אבל בבית המקדש השני, הרי הם היו צדיקים גדולים, ואם בן, נשאלת השאלה: איך התורה לא הגנה עליהם???? איך?????

והתשובה: אתה יודע למה התורה לא הגנה עליהם? כיון שהם לא ברכו בתורה תחילה, הם זלזלו בתורה.

מי שמוזלזל בתורה, התורה לא יכולה להגן עליו.

המנגינה של התורה שהיתה מנגנה עליהם, הופסקה!!! וזה כמו הגנן של העוד, שכבר לא יכול לנגן יותר, ולכן כבר על כל דבר הם נתפסים... ואין להם שום הגנה.

איך שהמלך שמע את זה, הוא שלח את החיילים שלו שיתפסו אותו, וישימו אותו במעצר, וכשלקחו אותו, הוא התחנן שיתנו לו לדבר עם המלך, על מה, על זה שהוא נפל???? מה הוא אשם????

לקחו אותו למלך, והוא שאל: וכי על זה שנפלתי מגיע לי עונש?????

אמר לו המלך: העונש שמגיע לך, זה על כל המעשים הנלוזים שעשית עד היום, אבל עד היום לא יכלתי להעניש אותך, כי הייתי צריך אותך, אבל כיום, שכבר אין לי תועלת ממך, כיון שהאצבעות שלך לא מתפקדות, ולנגן לא תוכל, לכן עכשיו אני יכול להעניש אותך.

תשמעו, איזו תשובה, איזו מתיקות, אין, אין דברים כאלה, כשרואים כזה פשט מבינים את הפסוק "כל חפצך לא ישוו בה" זה פשט ששווה מינימום מיליארד לא שקל אלא דולר...

מעוניינים לזכות את הרבים???? זקוקים לישועות????

תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 30 חוברות להפצה

כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהוה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה

[מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

חייגו כעת 052-7654865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
הילדה מוריה בת רחל תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
רפאל בן לאה הי"ו להצלחה בתורה ויראת שמים ○○○
לרפואת ○○○
שפי רומי תחי' בת זיוה תחי' ○○○
לרפואת ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
שולמית בת סוליקה תחי' ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
ישראל עמר בן תמר הי"ו לזיווג הגון ○○○
לזיווג הגון מרדכי בן סימה הי"ו ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו ○○○
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי' ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה ○○○
ליבי בת שירה תחי' ○○○
להצלחת משפחת הרב דרעי שליט"א ברו"ג ○○○

גיליון זה מוקדש לעי"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל ○○○
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן ○○○
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל ○○○
פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א ○○○
משה סרג' עטיה בן אוריזה ז"ל ○○○
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר